

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/26/2012
Identifikačné číslo spisu:	3011200093
Dátum vydania rozhodnutia:	07.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3011200093.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., zastúpený JUDr. Jánom Vaškom, advokátom, Podjavorinskej č. 3, Prievidza, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, ústredie, ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 23.11.2010, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/36/2011-79 zo dňa 13.01.2012, v spojení s opravným uznesením č. k. 12Sd/36/2011-84 zo dňa 21.02.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/36/2011-79 zo dňa 13. januára 2012, v spojení s opravným uznesením č. k. 12Sd/36/2011-84 zo dňa 21. februára 2012, v napadnutej časti výroku o trovách konania m e n í tak, že odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 458,85 Eur k rukám jeho právneho zástupcu v lehote tridsiatich dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na prvostupňovom súde

Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 12Sd/36/2011-79 zo dňa 13.01.2012 zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.11.2010 a zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 673,17 Eur.

V odôvodnení uviedol, že konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom s poukazom na § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O. s. p.“) a § 250h ods. 2 O. s. p. a o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. a § 246c O. s. p. v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“).

II.

Odvolaie odporcu a vyjadrenie navrhovateľa

Proti uzneseniu krajského súdu, voči výroku a náhrade trov konania, podal odporca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že suma trov konania nebola stanovená v súlade s právnymi predpismi a žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie v časti, v ktorej bola odporcovi uložená povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľovi vo výške 673,17 Eur, zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

V odvolaní odporca namietal, že krajský súd vyčíslił náhradu trov konania podľa § 14 ods. 1 vyhlášky za 7 úkonov právnej služby a paušálnu náhradu za 7 právnych úkonov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, pričom prevzatie a prípravu zastúpenia považoval za 2 právne úkony, avšak podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky sa považuje za 1 právny úkon.

Ďalej namietal, že za účasť na pojednávaniach dňa 15.07.2011 a 29.09.2011 vyčíslił krajský súd náhradu trov po 57,00 Eur za úkon, nakoľko však z oboch zápisníc z pojednávania vyplýva, že pojednávania boli odročené bez prejednávania veci, mala byť za oba úkony účtovaná odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny v súlade s § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky a 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny je 14,25 Eur.

Odporca ďalej nepovažoval za účelne vynaložený na uplatňovanie alebo bránenie práva v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p. úkon späťvzatia návrhu, keďže krajský súd zastavil konanie v zmysle § 250o O. s. p., t. j. priamo zo zákona a v časti priznania cestovných náhrad považoval odporca uznesenie krajského súdu za nepreskúmateľné, pretože neobsahovalo údaje technického charakteru, ako spotreba benzínu na 100 km a cena benzínu na 1 liter.

Opravným uznesením č. k. 12Sd/36/2011-84 zo dňa 21.02.2012 krajský súd opravil sumu trov, ktoré je odporca povinný nahradiť navrhovateľovi, na 607,56 Eur. V odôvodnení uviedol, že trovy konania pozostávajú z náhrady za 6 úkonov právnej služby a z paušálnej náhrady za 6 úkonov, namiesto pôvodnej náhrady za 7 úkonov a z paušálnej náhrady za 7 úkonov. V odôvodnení ďalej krajský súd špecifikoval priznané cestovné náhrady - uviedol typ použitého motorového vozidla, jeho priemernú spotrebu, cenu benzínu, ktorú právny zástupca preukázal súdu dokladom o zaplatení pohonných hmôt a výpočet cestovných náhrad podľa § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, v znení neskorších predpisov.

Odporca podal odvolanie aj proti opravnému uzneseniu, pričom uviedol, že suma trov konania nebola opätovne určená v súlade s právnymi predpismi. Krajský súd síce opravil vyčíslenie náhrady trov zo 7 úkonov a paušálnej náhrady za 7 úkonov na 6 úkonov a paušálnu náhradu za 6 úkonov, avšak odporca naďalej nesúhlasil s priznaním náhrady za úkon späťvzatia návrhu a naďalej trval na priznaní odmeny iba vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny za 2 úkony - pojednávania konané dňa 15.07.2011 a 29.09.2011, keďže boli odročené bez prejednávania veci.

Vzhľadom na uvedené námietky odporca žiadal, aby odvolací súd zrušil aj opravné uznesenie č. k. 12Sd/36/2011-84 zo dňa 21.02.2012 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu vyjadril prípisom zo dňa 30.03.2012, v ktorom uviedol, že odvolanie považuje za neodôvodnené a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 219 O. s. p. a zaviazal odporcu k náhrade trov odvolacieho konania, ktoré si navrhovateľ v podanom vyjadrení vyčíslił. K námietke odporcu ohľadne nesprávneho priznania trov konania za účasť na dvoch pojednávaniach podotkol, že sa vo veci pojednávalo a pojednávania boli odročené výlučne z dôvodov na strane odporcu, ktorý od navrhovateľa opakovane žiadal doklady, ktoré mu už navrhovateľ poslal. Taktiež uviedol, že späťvzatie návrhu je nesporne samostatným úkonom podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky.

III.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenia krajského súdu v namietanom rozsahu a po zistení, že odvolania boli podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o uznesenia, proti ktorým je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. a § 250s O. s. p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniam odporcu treba čiastočne priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p.

Odporca v podanom odvolaní uviedol štyri námietky:

1. že prevzatie a príprava zastúpenia sa považuje podľa vyhlášky za 1 právny úkon a nie za 2 právne úkony,
2. odôvodnenie neobsahovalo údaje technického charakteru, ako spotreba benzínu na 100 km a cena benzínu na 1 liter,
3. že pojednávania dňa 15.07.2011 a 29.09.2011 boli odročené bez prejednávania veci, na základe čoho mala byť za oba úkony účtovaná odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny v súlade s § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky,
4. že späťvzatie návrhu nie je účelne vynaloženým úkonom na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Na prvé dve námietky reagoval už krajský súd, keď vydal opravné uznesenie č. k. 12Sd/36/2011-84 zo dňa 21.02.2012, ktorým znížil výšku trov právneho zastúpenia tým, že prevzatie a prípravu zastúpenia zarátal ako 1 právny úkon a doplnil do odvolania údaje technického charakteru v zmysle § 7 zákona o cestovných náhradách. Úlohou odvolacieho súdu tak ostalo posúdiť ostávajúce dve námietky.

Námietku ohľadom nesprávne priznanej odmeny za účasť na pojednávaniach dňa 15.07.2011 a 29.09.2011, ktoré boli odročené bez prejednávania veci, vyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú.

Podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

Podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny za zastupovanie alebo obhajobu na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajobu na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci.

V preskúmanom prípade zo spisu krajského súdu vyplynulo, že obe pojednávania (15.07.2011 a 29.09.2011) boli odročené bez prejednávania veci. V zápisnici o pojednávaní dňa 15.07.2011 je uvedené, že právny zástupca navrhovateľa pred otvorením pojednávania požiadal o odročenie pojednávania na neurčito a právna zástupkyňa odporcu rovnako navrhla pojednávanie odročiť na neurčito, na základe čoho krajský súd odročil pojednávanie na neurčito. V zápisnici o pojednávaní dňa 29.09.2011 je uvedené, že právny zástupca navrhovateľa navrhol, aby bolo pojednávanie odročené za účelom opätovného prepočítania výšky dôchodku, vzhľadom na novo predložené listinné dôkazy a právna zástupkyňa odporcu sa pred otvorením pojednávania s týmto návrhom stotožnila, na základe čoho krajský súd pojednávanie odročil na neurčito.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu namietal, že obe pojednávania boli odročené výlučne z dôvodov na strane odporcu, ktorý od navrhovateľa opakovane žiadal doklady, ktoré mu už navrhovateľ poslal; táto skutočnosť však nebola relevantná, keďže ustanovenie § 14 ods. 5 vyhlášky nerozlišuje, kto zaviniť odročenie pojednávania.

Vzhľadom na skutočnosť, že obe pojednávania boli odročené na neurčito pred otvorením pojednávania,

t.j. boli odročené bez prejednávania veci, navrhovateľovi patrí podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny za oba úkony.

Aj námietku, týkajúcu sa priznania odmeny za späťvzatie návrhu, vyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú. Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. prizná súd účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V zmysle uvedeného je jedným z predpokladov, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. V preskúmvanej veci krajský súd zastavil konanie s poukazom na § 96 ods. 1 O. s. p. a § 250h ods. 2 O. s. p. z dôvodu späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa.

Podľa § 250o O. s. p. ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmvava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

Z vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva, že ak správny orgán vyhovie opravnému prostriedku v plnom rozsahu vydaním nového rozhodnutia, súd podľa § 250o O. s. p. konanie zastaví ex lege a na zastavenie sa tak nevyžaduje žiaden procesný úkon navrhovateľa. Krajský súd tak nesprávne považoval späťvzatie návrhu za úkon účelne vynaložený na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 212 ods. 4 O. s. p. môže odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť, aj keď sa navrhuje zmena, a naopak.

Podľa § 220 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Vzhľadom na to, že zo spisu krajského súdu bolo zrejmé, že obe pojednávania (15.07.2011 a 29.09.2011) boli odročené na neurčito pred otvorením pojednávania, t.j. boli odročené bez prejednávania veci, tzn., že navrhovateľovi mala byť priznaná odmena za oba úkony vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon, avšak krajský súd v napadnutom uznesení č. k. 12Sd/36/2011-79 zo dňa 13.01.2012 a aj v opravnom uznesení č. k. 12Sd/36/2011-84 zo dňa 21.02.2012 priznal navrhovateľovi za oba úkony odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon a priznal navrhovateľovi aj odmenu za úkon späťvzatia napriek tomu, že nešlo o úkon, ktorý by bol potrebný na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/36/2011-79 zo dňa 13.01.2012, v spojení s opravným uznesením č. k. 12Sd/36/2011-84 zo dňa 21.02.2012, zmenil podľa § 220 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 O. s. p. a § 250l ods. 2 O. s. p. a odporcu zaviazal uhradiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 458,85 Eur.

Výsledná suma 458,85 Eur pozostáva z:

- náhrady za päť úkonov právnej služby:

- prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky) - 57,- €

- 2x písomné podanie na súd vo veci samej - podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia zo dňa 17.01.2011 a 28.03.2011 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky) - 2 x 57 = 114,- €,

- 2x zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci - pojednávania dňa 15.07.2011 a 29.09.2011 (§ 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky) - 2 x 14,25 (1 z 57 €) = 28,50 €

- režijného paušálu - 5 x 7,41 = 37,05 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky),

- náhrady za stratu času - 148,20 € (§ 17 ods. 1 vyhlášky),

- cestovného - 74,10 € (§ 15 písm. a), § 16 ods. 4 vyhlášky).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. tak, že účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže navrhovateľ nemal v odvolacom konaní úspech a odporcovi žiadne trovy nevznikli.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi vyššie uvedenú náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa vo výške 458,85 Eur k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Jána Váška v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v lehote tridsiatich dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.